

Fra SSK til OL
Af Michael Stærke

Jeg befinder mig I den olympiske svømmehal I Sydney.
Det er første dagen ved OL 2000.

Australien har haft et fantastisk 1.skifte i herrernes 4x100m fri, Michael Klim har sat verdensrekord til stor glæde for de omkring 19.000 australier i hallen.

Før de sidste 50m er de dog cirka en længde efter favoritterne USA, løbet er kørt, bare ikke for Ian Thorpe, der til stående klapsalver svømmer over evner og sørger for en australsk sejr, der får taget til at lette – aldrig har jeg kommenteret eller set en så fantastisk sportsbegivenhed, en oplevelse der satte så markant i mig, at jeg besluttede at gøre kommentering til min levevej.

Men hvordan kom jeg så langt at jeg overhovedet fik den mulighed, det kan jeg i den grad takke SSK for, og i særdeleshed min træner igennem 8 år, Eigil Jensen.

Det hele begyndte i det lille bassin på Silkeborg Højskole, året var 1976 – 3 år senere vandt jeg mine første medaljer og så var jeg ligesom solgt til svømning.

Mit barndomshjem var præget af pille og alkoholmisbrug, i perioder i en sådan grad det eneste sted jeg kunne være var i svømmehallen. Tirsdag og fredag trænede vi fra 20-22 på højskolen, jeg var der ofte klokken 17 for at slippe væk hjemmefra.

Da jeg i 1991 stoppede som svømmer, var jeg selvfølgelig klar over at jeg selv var i farezonen for at følge den sociale arv. Her kom SSK mig igen til nåde og gav troen på mine evner som træner. Fra 1991 – 1994 fungerede jeg som træner for diverse talenthold, indtil jeg fik chancen som cheftræner i 1994. Dette fortsatte frem til 1999 hvor jeg stoppede, på det tidspunkt med Danmarks 3 bedste hold. Jeg var stadig glad for klubben, men på det tidspunkt var bestyrelsen og jeg ikke enige om hvilke veje man skulle gå for at fortsætte udviklingen. Derfor valgte jeg at stoppe og bruge de mange redskaber jeg fået undervejs til at få en uddannelse. Jeg læste til pædagog sideløbende med diverse kommenteringsopgaver og i 2006 blev jeg så ansat som sportsjournalist på TV 2 sporten.

Jeg har altid haft masser af selvtillid, men i den grad manglet selvværd. Igennem mine år i svømmeklubben er mit selvværd vokset fra ikke eksisterende til højeste klasse. De muligheder jeg har fået i den klub kan jeg ikke takke klubben nok for.

I dag giver jeg mit selvværd skylden for at jeg turde optræde på landsdækkende TV ved OL 2000, og at det siden hen er lykkedes for mig med mine karrieremæssige mål

Jeg savner klubben, og bliver vemodig når jeg en sjældnen gang køre forbi højskolen eller svømmecenteret. Jeg følger stadig med, jeg kigger stadig på hjemmesiden, jeg ser stadig efter SSK'er i resultatlister, selvom jeg kun kender ganske få. Og i ny og næ lister jeg mig ind i svømmecenteret for at bade med min datter, i håb om at hun mærker lidt af den sjæl og ånd som har gjort mig til den jeg er i dag.

Det er en klub der altid vil stå mit hjerte nært, og som jeg ønsker alt det bedste for fremover.

FAKTA:

1975 – 1991 Aktiv svømmer

1986 – 1991 Svømmeskoletræner

1991 – 1994 Talenttræner

1991 – 2003 Aktiv vandpolospiller

1994 – 1999 Cheftræner

2 år som formand i støtteforeningen